PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Voimayhtiöt ovat ahneita. Pitäisi tyytyä vähempään eikä säännöstellä järviä niin jyrkästi. **KALASTAJA MATTI ROPPONEN**

02.03.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 7.15
ja laskee kello 17.50
Oulussa kello 7.23
ja laskee kello 17.38
Utsjoella kello 7.33
ja laskee kello 17.17

Päivän sana

2.3. Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: ”Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan.” Ps. 91:1–2
3.3. Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen. Ps. 91:11–12
4.3. Kaupungissa asui nainen, joka vietti syntistä elämää. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen luona, hän tuli sinne mukanaan alabasteripullo, jossa oli tuoksuöljyä. Luuk. 7:37

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Virve, Virva, Fanni
Huomenna lauantaina: Kauko
Ylihuomenna sunnuntaina: Ari, Arsi, Atro

Mietelause

Kieli on antanut ihmisille mahdollisuuden salata ajatuksiaan.
Charles de Talleyrand

MERKKIPÄIVIÄ

60-VUOTIAS

Omistajanvaihdosasiantuntija **Unto Kangas** 2.3. Seinäjoki. Perhepiirissä.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Julkaisemme vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Kuvaksi käy mustavalko- tai värikuva. Palsta on maksuton. Tiedon tulee olla perillä viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Osoite: Maaseudun Tulevaisuus, “Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai sähköpostilla *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*

SPR kaipaa säännöllisiä verenluovuttajia

Säännöllisiä verenluovuttajia kaivataan lisää. SPR:n veripalvelun mukaan verenluovuttajista yli puolet luovutti verta vain kerran vuoden aikana.

”Aktiivisia verenluovuttajia on Suomessa riittävästi, mutta toivomme heidän palaavan hieman useammin verenluovutukseen, toisen tai kolmannenkin kerran vuodessa”, sanoo verenluovutustoiminnan johtaja **Satu Pastila**.

154 000 henkilöä luovutti verta viime vuonna. Naiset olivat hieman innokkaampia kuin miehet. Verenluovuttajan tulee olla terve 18–65-vuotias ja painaa vähintään 50 kiloa. **STT**

Kamreeri

Saara Maria
SUKSI

★ 17.7.1918 Ilmajoella, Korven tilalla
† 9.2.2012 Helsingissä

*”Kun saa elää näin * vanhaksi,*
saa vielä nähdä näin ihanan talven.”

Rakasta äitiä, isoäitiä, tätiä, isotätiä, isoisotätiä ja serkkua kaivaten
Irma
Ilona
Sirkan ja Tuulikin tyttäret perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Ps.8:4-6

Sukumme vanhin siunataan Ilmajoen kirkossa lauantaina 10.3.2012 kello 13, jonka jälkeen muistotilaisuus Ilmajoella.
V.p. muistotilaisuuteen: Irma, puh. 044 9643347 sunnuntaihin 4.3. mennessä.
Mahdolliset muistamiset: Kirkon ulkomaanapu, IBAN-tilinumero FI33 1572 3000 5005 04. Lahjoitukset ohjataan Naisten Pankille, joka tukee kehitysmaiden naisten yrittäjyyden ja toimeentulon kehittämistä. Viesti: ”Saara Marian muisto”.

Nuottamies saa saalista

Inarinjärven nuottaajat uskovat nuotan parantavan kalakantaa.

PEKKA FALI

Matti Ropponen (edessä) ja Veikko Kiviniemi olivat tyytyväisiä muikkusaaliiseen.

Muikku pakenee nuotan perälle.

Myös jääsaha on välillä tarpeen.

INARI (MT)
Nuottamies saa saalista kun on ahkera. Ilman vaivaa ei kala kuitenkaan järvestä nouse. **Matti Ropponen** ja **Veikko Kiviniemi** aloittavat helmikuun ensimmäisen päivän pilkkopimeällä ennen seitsemää ja palaavat kotirantaan 12 tuntia myöhemmin.

Aamulla pakkasta on vaivaiset parikymmentä astetta. Tuuli käy kuitenkin kylmänä pitkin järven selkää.

”Kun viikossa käy nuotalla kahdesti, saalista kertyy parisataa kiloa. Se on enimmäkseen muikkua, mutta myös siikaa nousee”, Ropponen sanoo. Hän kalastaa yleensä Inarinjärven Nanguvuonolla ja myy kalat Ivalon tai Sodankylän torilla.

Villi kala ei kelpaa ravintoloille

Lähiseudun ravintolat eivät villiä järvikalaa juuri huoli. On helpompaa valmistaa aterioita vakiomittaisesta viljellystä kalasta. Se on vahinko. Toteamme yhdessä, että muikku on parhaita kaloja. Sen suurin vika on liian halpa hinta. Mitään niin edullista ei osata arvostaa.

Kun nuotta on saatu uitettua veteen ja köydet kiertyvät hiljalleen kelulle, kalastaja voi hetken levähtää.

Aurinko on jo selvästi taivaanrannan yläpuolella, ja valo riittää hyvin. Kaamos loppui pari viikkoa sitten.

Moottorikelkat ja reet antavat pienen tuulensuojan. Sen takana voi viritellä nuotion ja paistaa pätkän makkaraa. Termospullossa on kahvia.

”Tämä se on kalastajan paras hetki. Odotellaan, kun kone kelaa nuottaa”, Ropponen huokaa tyytyväisenä.

Nuotan veto parantaa kalakantaa

Huono arvostus vähentää kalastajien intoa nuottaamiseen, ja se on ikävä juttu. Nuotan veto parantaisi järveä ja sen kalakantaa.

”Siinä pohja muokkautuu ja ravinteet saadaan kiertoon”, Kiviniemi tietää.

Hän kalastaa myös rysillä. Niillä saa taimenta ja siikaa.

”Kesäaikaan on neljä rysää vedessä. Viidennen voisi vielä hankkia, mutta enempää ei ehdi hoitaa.”

Miehet toteavat, ettei kalastuksella rikastu Inarinjärvelläkään. Nykyisillä hinnoilla ja saaliilla pysyy kuitenkin elossa.

”Kun on pienet tulot, ei saa olla suuret menot”, Ropponen opastaa.

Yksi neuvo on, että pitää kalastaa lähellä kotirantaa.

”Siellä yleensä tuntee apajapaikat parhaiten, eikä kulu aikaa ja polttoainetta turhaan ajeluun.”

Ropponen on kalastanut Inarilla jo 70-luvulta. Tosin välillä tuli käytyä hankkimassa suolarahoja Norjan puolella.

”Olin timpurina. Sehän oli tähän verrattuna helppoa työtä.”

Tauon jälkeen kairataan

Köysien merkit kertovat, että nuotan levittäjät ovat pian avannon kohdalla. Tauko on ohi, ja seuraa nopea kairaus, kun toinen levittäjä takertuu kiinni jään alapuolelle.

Kesällä järvellä on aivan toista, leppoisaa. Mutta kyllä tässä nytkin lämpimänä pysyy, kun liikkuu.

”Jos seisoskelee, niin kohta palelee. Mutta ei kokenut kalastaja palellu. Se on eri miesten hommaa”, Kiviniemi arvelee.

Kauempana jäällä liikkuu jotakin. Moottorikelkkoja? Ei sentään. Ovat näköjään koiravaljakoita. Turisteja siellä viedään.

”Matkailijat tuovat rahaa. Ihan hyvä että viihtyvät”, Ropponen sanoo.

Voimayhtiöistä hän ei sen sijaan pidä. ”Ovat ahneita. Pitäisi tyytyä vähempään eikä säännöstellä järviä niin jyrkästi.”

Pitkä päivä alkaa kääntyä iltaan, mutta nyt näkyy jo nuotan pää. Köysiä ohjataan kelulle ja lopuksi vinssit pysäytetään. Verkko kasataan avannon reunalla olevan reen päälle. Siinä on tavallinen miesvoima arvossaan.

120 kiloa muikkua

Saalis kuitenkin palkitsee.

”Kuusikymmentä kiloa”, Kiviniemi veikkaa varovasti.

”Enemmän on”, Ropponen uskaltaa arvella. ”Menee sataan kiloon.”

Muikut mätetään laatikoihin ja siiat verestetään ja pannaan erilleen.

”Ei näistä olisi oikein väliä. Muikun ostajat eivät halua siikoja.”

Laatikko toisensa jälkeen täyttyy, ja muikkua näyttää kertyvän suunnilleen 120 kiloa. Katsojat eivät tuoneet huonoa onnea tullessaan.

”Nämä ei mene Ivalon torilla kaikki”, Ropponen sanoo. ”Pakkaseen täytyy laittaa osa.”

Aurinko pysähtyy taivaanrannan yläpuolelle punaisena ja itseään suurempana. Kun se lopulta tipahtaa taivaanrannan taakse, tuuli saa uutta puhtia ja pakkanen kiristyy vielä muutamalla asteella. Nyt ei ole hyvä jäädä järvelle seisoskelemaan.

Valon väri vaihtuu taas. Se on tumman punaista, sitten melkein harmaata. Lopulta jäävät jäljelle vain moottorikelkkojen valkoiset valokeilat ja taivaanrantaa merkkaava harmaa juova. Viima iskee reessä istuvan kasvoja. Tämän hetken jos saisi säästettyä.

JOUKO RÖNKKÖ

Nuottamiehet mahtuvat Inarinjärven Nanguvuonolle hyvin.